

18 И ще ви вѣдемъ Отца, и вые ще ми вѣдете сынове и дщери, говори Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3.

Понѣжѣ ѡмаме прочее такѣва ѡбѣщаніа, ѡ возлюбленніи, да се ѡчистиме ѡ секакво ѡскверненіе тѣлесно и дшѣвно, и да совершаваме сватость тѣ со страхъ Бжїи.

2 Прїимѣте ны: нїе не сме сотворили ѡбїда нікому, не сме развратили нікого, ѡ нікогѡ не сме зѣли съ лѣкомство.

3 Не говоримъ (ви) това за ѡсѣжденіе: зашто по напредъ рекохъ че сте въ сердца тѣ наши така, што (азъ самъ готовъ) да ѡумремъ съ васъ и да живѣемъ.

4 Голѣмо дерзновеніе ѡмамъ въ васъ, многѡ се хвалимъ съ васъ: пжленъ самъ ѡутѣшеніе, преизобїленъ самъ ѡ радостъ ѡ секоа скорѣь наша.

5 Зашто, като дойдѡхѣ въ Македонїа, никое ѡупокѡеніе не намери наше то тѣло. Но во всичко скорѣиме: ѡ вжнъ ны (ѡскорѣлвѣтъ) брани, а ѡ вжтре страховѣ:

6 Но Бгѣ, който ѡутѣшѣва смиренныте, ѡутѣши и

насъ съ пришѣствіе то Тїтово:

7 И нѣ самѡ съ пришѣствіе то мѡ, но и съ ѡутѣшеніе то, съ коѣто се ѡутѣшилъ ѡ васъ, като ни приказа голѣмо то вѣше желаніе, вѣше то плаканіе, вѣша тѣ ревность (коѣто ѡмѣте) за мене, што ѡще пѡвече се возрадовахъ.

8 Зашто, а̀ко и да вы ѡскорѣихъ съ писмо то ми, не раскаювамсе, а̀ко и да се раскаювахъ (перво): зашто глѣдамъ, че ѡнова писмо, а̀ко и за мѣло вре́ме, (ѡбаче) вы ѡскорѣи.

9 Сегѣ се радѣвамъ, нѣ зашто се ѡскорѣихте, но зашто се ѡскорѣихте, за да се покаѣте: понеже се ѡскорѣихте по Бгѣ, што не мѣте ѡ насъ никаковъ вѣдѣ.

10 Зашто скорѣ тѣ (коѣто кѣва) за Бгѣ, произвѡди (такова) покаѣніе, коѣто вѡди кѣ спасеніе то, а за коѣто се нікой нікога не раскаюва: а̀ скорѣ тѣ за тоѣ мїръ произвѡди смѣртъ.

11 Зашто, ѐто това самото, што се ѡскорѣихте по Бгѣ, ко̀лко ѡусѣрдїе произведе въ васъ! Какво ѡзвиненіе! какво негодѡваніе (на врѣхъ ѡногова, който ѐ виноватъ)! какѡвъ страхъ! какво желаніе! каква ревность! какво (нѣмѡ) ѡмшѣ-